

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu Republika Srbija

Broj predmeta: KV.5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 25.04.2006.

Izveštaj: FHP, Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedokinje Jasne Buljubašić

Svedokinja Jasna Buljubašić je supruga oštećenog Abdulaha Buljubašića zvanog Bubica koji je uhapšen i ubijen u Zvorniku u drugoj polovini maja 1992. godine. Jasna Buljubašić je pre rata radila kao pravni referent u fabrici *Glinica* u Zvorniku. Njen suprug, pokojni Abdulah Buljubašić bio je vozač generalnog direktora *Glinice* Jefte Subotića.

Napad i osvajanje Zvornika

Prema Jasni Buljubašić u Zvorniku se normalno živelo sve do 6. 04. 1992. ujutru. To je bio ponedeljak i njen suprug Bubica otišao je u Beograd da doveze direktora Jefte Subotića, koji je vikend provodio u Beogradu. Bilo je uobičajeno da Bubica svakog ponedeljka ujutru ode po njega i doveze ga u Zvornik. Tog jutra, idući prema fabrici, svedokinja je naišla na barikadu na kojoj su bili uniformisani naoružani ljudi koji su je zaustavili i nisu joj dozvolili da uobičajenim putem ode na posao. Morala je da ide zaobilaznim putem preko Malog Zvornika. Usput je pitala neke poznanike o čemu se radi, zbog čega su postavljene barikade, šta se dešava... Saznala je da je u jednom selu kod Zvornika prethodne noći neki Musliman ubio srpskog vodnika, ali je ona zaboravila kako se zove to selo. Kada je došla u *Glinicu* videla je da dosta radnika nije došlo na posao. U međuvremenu, njen muž je stigao iz Beograda i rekao joj da generalni direktor *Glinice* Jefte Subotić više ne stanuje u Zvorniku. Inače, porodice Buljubašić i Subotić stanovale su u istoj zgradi. Bubica je rekao svojoj supruzi da je odvezao Subotića u Banju Koviljaču.

Svedokinja je čula da su Srbi policajci pokupili oružje iz SUP-a, da se SUP podelio na Srbe i Muslimane, da je policija uhapsila dvojicu Arkanovaca i, uopšte, da je situacija u Zvorniku bila napeta i da se osećalo kako će doći do sukoba. Sutradan ujutru, u utorak 7. 04. čula je strahovitu pucnjavu iz mitraljeza, ljudi su počeli da se sklanjaju u skloništa, a Radio Zvornik je objavio sledeći proglas: „Građani Zvornika, grad je napadnut. Nepoznata naoružana lica napadaju grad sa svih strana. Žene, deca i starci - u skloništa. Muškarci na pripremljene položaje. Omladino Zvornika, ako voliš svoj grad izađi i brani ga.“ Posle tog saopštenja Radio Zvornik je prekinuo sa emitovanjem programa. Ona se s decom povukla u sklonište. Negde po podne ponovo se javio Radio Zvornik i izdao novo saopštenje: „Govori srpski Radio Zvornik, ovde Željko Ražnatović Arkan. Građani Zvornika, grad je oslobođen. Možete slobodno da se vratite iz skloništa svojim kućama i u stanove. Svako ubistvo i pljačka biće kažnjeni smrću.“

Odlazak porodice Buljubašić u Nemačku

U Zvorniku koji je proglašen za srpski grad nastao je pravi haos. Dešavala su se ubistva, izbacivanja iz stanova, pljačke i druga maltretiranja Bošnjaka. Ubijeni su ugledni građani Zvornika, Bošnjaci - direktor veterinarske stanice Izet Sabirović, profesor matematike u gimnaziji Fehim Kujundžić, otet je službeni auto njenog supruga kao i automobil reno 18 nekog Bubičinog rođaka, uhapšen je Mirsad Hasanović, finansijski direktor u *Glinici*. Bubicu je sreo jedan Šešeljevac sa kojim se dobro poznaje i to godinama.

Bio je u uniformi. Kada je video Bubicu, rekao mu je: “Bubice, šta ti tražiš ovde? Priča se da si bio sa snajperom na zgradi. Beži, budalo, idi, ubiće te.”

Porodica Buljubašić sa dvoje dece i Jasinom majkom otišla je u Mali Zvornik, kod svog prijatelja Mila Tadića. Tu su bili izvesno vreme pa im je Mile dao automobil i vozača, nekog Lozanovića, da ih odveze u Beograd. U Beograd su otišli kod kumova Delića, bili su kod Jefte Subotića, razgovarali s njim i njegovom suprugom. U Beogradu je Bubica čuo od jednog direktora firme s kojim je fabrika *Glinica* saradivala da se o njemu svašta priča, da je svašta radio i da se tvrdi kako je zadužen da sa nekim Muslimanima ubije Jefte Subotića. Dvoje dece i majka svedoka Jasne Buljubašić 14. 04. 1992. godine su otišli u Nemačku, gde je živela Jasnina sestra.

Jasna Buljubašić i njen suprug su preko Subotića i njegovih prijatelja u Beogradu saznali da Bubicu optužuju za razna dela i zbog toga je Bubica odlučio da se vrati u Zvornik i te insinacije razotkrije i dokaže da su lažne, da je on častan i pošten čovek.

Jefte Subotić mu je rekao da po njega dolazi drugi vozač, Tanacković pa mogu zajedno da odu u Zvornik, da on ode u policiju i da te stvari raspravi i odbaci sve optužbe.

Svedokinja i njen suprug su sa Subotićem otišli u Zvornik. Odmah su otišli u policiju, u Karakaj, u prostorije fabrike *Standard*, gde je bila smeštena policija, a pasoš i devize, zbog sigurnosti, ostavili su kod Subotića i Tanackovića. Tamo ih je primio čovek koji se predstavio kao Marko Pavlović, sa njima je ljubazno razgovarao, uzeo im podatke, Bubica mu je saopštio kako je čuo optužbu da planira ubistvo Jefte Subotića, da to nije tačno, a Marko mu je odgovorio da je dobro što se javio, da nema nikakvih problema, dao im propusnice i savetovao ih da se ne zadržavaju puno u gradu zbog toga što je rat. Oni su stanovali kod Mila Tadića, koji je jednom rekao Bubicu da mu nije prijatno što su kod njega pa je Bubica pozvao Jefte Subotića, direktora koga je godinama vozio i rekao mu da će sa suprugom ići u Nemačku, na šta mu je Subotić odgovorio da je možda i najbolje da tako uradi. U Nemačku su otišli 20. 04. 1992.

Hapšenje i ubistvo Abdulaha Buljubašića zvanog Bubica

Svedokinja i njen suprug Bubica su bili u Nemačkoj do 9. 05., kada su se vratili u Zvornik, i to nakon što su obavesteni da je Radio Zvornik javio da se svi koji su otišli iz Zvornika, ako nameravaju da se vrate, moraju vratiti do 15. 05. 1992.. Ukoliko se do tog roka ne vrate, izgubiće stan, svu imovinu i posao. Došli su ponovo u Mali Zvornik, u kuću svog prijatelja Mila Tadića. Bio je 11. 05. kada su krenuli prema opštini u Zvorniku da se prijave, a devize su ostavili kod Mila Tadića. Kada su bili u blizini opštine Bubica je pokazao Jasni izvesnog Zebića koji je radio u Glinici, zatim se Jasna pozdravila sa koleginicom Verom Plazinić koja je upravo naišla i tada je videla da jedan čovek pretresa Bubicu koji je držao ruke uvis. Kasnije je saznala da se taj čovek zove Mile. Onda je primetila da je Zebić uhvatio Bubicu za ruku i poveo ga niz ulicu. Tako je Bubica uhapšen i njegova supruga Jasna ga više nikad nije videla.

Sve vreme, od momenta Bubičinog hapšenja pa do momenta kada je saznala da je ubijen, svedokinja je bila u kontaktu sa majorom Markom Pavlovićem. On joj je rekao da je njen muž učinio strašne stvari, da ga je on poslao u zatvor. Zatim joj je objašnjavao da ga vidi, da je on dobro, ali stalno je odlagao i nikad joj nije dozvolio da ga vidi. Marko Pavlović je govorio da ne sme da izađe iz grada, da je njen muž pod istragom, da ne može ništa novo da joj kaže. Na kraju, Marko Pavlović joj je rekao: „Vaš muž nije zaslužio da živi... idite i stvarajte prostor za život sebi i deci, za njega nema nade.“ Ona je shvatila da je Bubica u velikoj opasnosti pa je napisala pismo majoru Pavloviću koje mu je lično predala, tražila je da joj omogući da ga makar poslednji put vidi, jer je čula da se Bubica nalazi u zatvoru na *Ekonomiji*. Međutim, 19. 05. kod nje u stan dolazi Zebić, izjavljuje saučešće i saopštava da je Bubica streljan. Svedokinja Jasna Buljubašić nije saznala pod kojim okolnostima je njen muž izgubio život. Napustila je Zvornik i ponovo otišla svojoj porodici u Nemačku.

Fond za humanitarno pravo